

Sygn. akt IX U 296/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 21 stycznia 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 82,48% (osiemdziesiąt dwa 48/100 procenta).

Sędzia

Sygn. akt IX U 296/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił ubezpieczonemu M. S. (S.) prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem archiwalnej dokumentacji zastępczej dotyczącej zatrudnienia w (...) w K. od dnia 01.07.1966r. do dnia 10.01.1970r., ponieważ dokumentacja ta nie zawiera danych dotyczących liczby przepracowanych godzin w miesiącu.

W odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie, ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez ponowne przeliczenie podstawy emerytury z uwzględnieniem zarobków z okresu j.w., a także wynagrodzeń jakie otrzymywał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) od dnia 22.03.1971r. do 31.12.1971r. , w Przedsiębiorstwie Budownictwa

Mieszkaniowego PW (...) od dnia 01.07.1973r. do dnia 31.12.1973r. oraz Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. w okresie od 17.01.1984r. do 06.10.1984r.

Oddział ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 29.02.2008r. jest uprawniony do emerytury.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. z lat 1966-1983, 1985 i 1994. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł ostatecznie 76,12%.

Za lata 1966-1970 i 1973 organ rentowy wobec braku dokumentacji zarobkowej przyjął wynagrodzenie minimalne na podstawie przepisów ustawy z dnia 04.09.2008r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 17.12.2014r. Oddział ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmawiając przeliczenia świadczenia na podstawie załączonej do wniosku dokumentacji archiwalnej tj. angaży osobowo-płacowych i kart zasiłkowych za lata 1963-1966, 1966-1970 z wykazaną stawką godzinową, z uwagi na brak informacji o ilości przepracowanych godzin w miesiącu.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją wnosząc o ponowne przeliczenie emerytury z uwzględnieniem powyższej dokumentacji a także wynagrodzeń jakie otrzymywał z tytułu zatrudnienia w KWK (...) od dnia 22.03.1971r. do 31.12.1971r. , w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego PW (...) od dnia 01.07.1973r. do dnia 31.12.1973r. oraz Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. w okresie od 17.01.1984r. do 06.10.1984r.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu wynagrodzeń i płac dopuszczonej w sprawie w celu odtworzenia hipotetycznego wynagrodzenia ubezpieczonego w najbardziej prawdopodobnej wersji oparciu o zachowaną dokumentację oraz obowiązujące w tym okresie uregulowania płacowe ustalono, iż ubezpieczony osiągał w spornym okresie wynagrodzenia w co najmniej następujących wysokościach:

- 6.105,00 zł za rok 1966 od 01 lipca
- 15.058,00 zł za rok 1967
- 16.198,00 zł za rok 1968
- 17.174,00 zł za rok 1969
- 496,00 zł za rok 1970 do 10 stycznia
- 20.815,00 zł za rok 1971 od 22 marca do 31 listopada
- 38.594,00 zł za rok 1984 od 17 stycznia do 6 października.

W oparciu o wartości wynagrodzeń ustalone powyżej stwierdzono, że maksymalnym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru emerytury jest wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu tj. z lat 1966-1994 który wynosi 82,48%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalnych ubezpieczonego, aktach osobowych z KWK (...), zeznaniach ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 31.08.2015r. minuty od 00:06:35

do 00:14:22), opinii biegłego sądowego z zakresu wynagrodzeń i płac mgr W. S. z dnia 07.11.2015r. (k.36-41a.s.), oraz opinii uzupełniającej z dnia 14.05.2016r. (k.82-87a.s).

Sąd nie uzyskał akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w (...), gdyż jak wynika z informacji przedsiębiorstwa brak jest takiej dokumentacji w zasobach archiwum.

Sąd uznał opinię biegłego za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz 1440 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno – rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1. z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia
2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty
3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie.

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od wcześniej ustalonego.

Powołany przez Sąd biegły z zakresu wynagrodzeń i płac mgr W. S. odtworzył na podstawie dokumentacji akt osobowych ubezpieczonego oraz przedłożonej przez niego dokumentacji archiwalnej tj. angaży osobowo- płacowych i kart zasiłkowych za lata 1963-1966, 1966-1970 najbardziej prawdopodobne wartości wynagrodzeń jakie ubezpieczony mógł otrzymać za sporne lata.

Biegły obliczył potencjalne wynagrodzenie ubezpieczonego jako iloczyn stawki godzinowej osobistego zaszeregowania i ilości godzin nominalnego czasu pracy w poszczególnych miesiącach uwzględniając, iż w spornym okresie obowiązywał sześciodniowy tydzień pracy. Wobec braku dokumentacji płacowej, niemożliwe okazało się jednocześnie ustalenie wysokości zmiennych składników wynagrodzenia, jakie mogły przysługiwać ubezpieczonemu w spornych okresach. Sąd w całości podzielił powyższą opinię biegłego uznając ją za logiczną i przekonującą. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, który nie wskazał żadnych konkretnych argumentów na podważenie wniosków tej opinii.

Obliczony przez organ rentowy na podstawie wynagrodzeń ustalonych przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 82,48% i jest wyższy od przyjętego wcześniej, zatem ubezpieczony spełnił warunki do przeliczenia świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia